

FELSŐ-ZEMPLÉN

TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

<p>SZERKESZTŐSÉG: Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő: Török-utoza 220 szám.</p>	<p>Kéziratok nem adtnak vissza. Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el. — Nyílt-ter soronkint 20 kr. — Hirdetések jutányosan számítottak.</p>	<p>ELŐFIZETESI DIJ: Egész évre . . . . . 4 frt. Fél évre . . . . . 2 frt. Negyed évre . . . . . 1 frt. Egyes szám ára 10 kr.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Hova az előfizetések, hirdetési és nyilttéri díjak küldendők: Landesman B. könyvnyomdája.</p>
---	--	---	--

Az ifjuság érdekében.

Midőn lapunk közelebbi számaiban körönlazni igyekeztünk a mai ifjuság álláspontját s szellőztetni bátorkodtunk egyes elveket az észlelt hiányok javítására nézve — ugyanakkor nem csekély aggodalom támadt lelkünkben arra nézve, miként volna lehetséges a „kor“ kívánalma szerint megkövetelt s a szegényebb sorsu szülőknél olyannyira terhes feladatát — a kiházasítást megkönnyíteni, mert tény, hogy a mai áramlattal uszni mindenikünk — ha nem is egészen hajlandó, de annak hódolni mégis — kénytelen.

Többé-kevésbé, de mindannyian a szokás hatalma alatt állunk. Nem tartoznánk ugyan a bevett szokások elveket követni, de homlokegyenest sem ellenkezhetünk azokkal, nehogy „különczökné“ tekintsenek, hanem az aranyos közéletben megőrizhetjük magunkat a helytelen szokások szélsőségeitől, mely két körülmény bármely helyes volna is, a tulságba menés folytán előbb-utóbb nevetéssé válhatnak.

Gyermekeink önállóságánál azonban a közéletnek betartása is nehéz és súlyos feladat marad mindig azoknál, kik minden órában pénzzel, vagy akár ennek megszerzéséhez szükséges vagyonnal nem rendelkeznek!

A mindennapos szükségekre a gyomor figyelmeztet, a hasonló minőségű nélkülözhetetlen dolgok s különmemű élethehek minden sulyaikkal mindmegannyi ismerős „zsoldossaink“ká váltak, kiket naponta látva s le nem rázhatva — megszoktunk, sőt élünk velők, ha nem is barátságban — de némi türelmet erőszakolva magunkra — elviselhető békességben.

Mindennapi dolgok, mindennapos gondok közösek mindnyájunkkal. Mig sorsunk

kereke egyenlő méretű sebességgel vagy lassúsággal forogva halad az élet útján, reménykedünk, hogy a megszokott s mindennapos terhekkal előbb-utóbb célhoz jutva, hivatásunknak megfelelőhetünk.

Miként fogunk azonban előre haladni és boldogulni akkor, ha sorsunk kerekeinek nem elég kenetlen s mégis gyorsabban, sőt még nagyobb teherrel kell forogni és haladniok?! A rendes kerékvágásból, a megszokott haladás és erőfeszítésből kiesve, nem-e szükségünk lesz olyan külső segélyre, mely az elakadás vagy megfeneklés kátyuiból kiemelve szilárd alapra vezesse életsorsunknak megterhelt szekerét?

Az élet útja gyakran akkor válik legterheesebbé, a mikor annak megfutásához erőnk kevesbednek. A céltól gyakran akkor maradunk el, a mikor ahhoz legközelebb éreztük magunkat. — Igen, a jövő mindenikünkre nézve bizonytalan, s nem ember, hanem Isten kezébe van letéve.

A házasság — ha két szegényből lett is egy szegény — még nem oly nehéz kezdetben, mint egyelőre látható. Élni, szerezni, haladni a pályán fokozódott ifju hévvel, erővel és — jó reménységgel. Együtt működni e két személynek, egymásért fáradni szerető ifju szíveknek, mi volna nehéz? Még mikor az apró szöszké, barna népség lepi is meg a családot, akkor is több az öröm, akkor is kevesebb az aggodalom velők — mert mint a közmondás is tartja: Kis gyermek kis gond. — Mig azokat kézen vezetheted, mig ruházatjukat (a miből abból) te készítheted, vagy akár készítetted, mig életkörüket és világukat a szoba, az udvar és ház környéke képezi; mig egy darab kenyérral étvágyaikat, néhány gyümölesessel kedvüket kielégítve betöltheted; addig ne mondjad, sőt ne is gondoljad, hogy baj van

gyermekeiddel, mivel az irány, melyet követesz, egészen hatalmadban van s a szokás hatalmának befolyását — ha ennek hódolni nem akarsz, könnyűszerrel elháríthatod azzal, hogy gyermekeidet minél egyszerűbben tartós és tiszta öltözetben járathatod. — Szóval, ez időkorban gyermekeink körül az örömmek pohara alig, vagy igen ritkán van ürömmel vegyítve.

Valamint azonban a kolerától, vagy ehhez hasonlófoku csapásoktól sem igen retteg még a félnélbb természetű sem addig, mig az tőlünk távol van s messze földön szedi áldozatait, de az erősebb lélek is megdöbben, ha beköszönésével áldozatot követel — ugy vannak a szegényesebb családok akkor, midőn gyermekeik felnövéstük folytán az életbe, a világba kilépni szándékoznak mindaddig, mig családi tűzhelye alapítására magukat alkalmasnak, önállóságra éretteknek találандják. — Gyermekeink ezen időkorban kérlelhetlenül megkövetelik tőlünk az érettek járó áldozatot — s azoknak eleget tenni, — a kiadást a legelső fokra szállítva — addig is, mig az „önállósítás“ bekövetkezik, akkor is, midőn a „kiházasítás“ bekövetkezett, oly súlyos feladat, mely erős bizonyosságot szolgáltat a másik közmondás igazságáról, hogy: nagy gyermek nagy gond.

A biztosító intézeteknél vannak ugyan módok bizonyos összeget biztosítani a gyermekek nagykorúságára — de ez nem ajánlatos. Súlyos, terhes és sok veszéllyel jár. — Mi maradna tehát hátra, mint az, hogy gyermekeinknek a mondott időre néhány forintot félrealkani. — Csakhogy könnyebb 7 gyermeknek a családba furakodni, mint azoknak számára külön-külön „száz“ forintot félretenni!

Mikorra gyermekeink „büszkeségeiket“ képezik, akkorra ezt a gyönyörkedtető

TÁRCZA.

Latorcza.

*Kristálytisza vizű folyó partján állva,
Gondolék az idő mulandóságára.
Korszak a korszakot sietve követi,
Latorcza ezt látja s esendesen átéli.*

*Látta a vén Álmost kezét szétárva,
Midőn Werczkénél a hazát meglátta,
Látta Árpád vezért paizsra emelni,
Ezt látta Latorcza, partján végbemenni.*

*Látta a magyarok délezege vitézeit,
Munkács vidékének deli lovagjait.
Látott tatársordát ottan berohanni,
Hol a hét vezér jött uj hazát szerezni.*

*Látta a törökök félholdjelű hadát,
Partján lovagolni sok lófarkos basát.
Látta őseinknek győztes s vert seregét
És Zrínyi Ilonát Tökölgyinek nejét.*

*Látott a Latorcza sok ily furcsa dolgot,
Számos életuntat magába fogadott.
Látta a vidékek istenfélő szlávját,
Csudálta a czárnak erre járt dzsidássát.*

*Oh te tisztavizű hegyi folyó, mondjad,
Mely kornak a földjét szivesebben mostad?*

*Nem vallom ki soha, hogy te én előttem
Felfedezéd, mi van mélységed ölében.*

*Zugra foly a folyó, fut gyorsan előre,
Míntha a közepén vén örvény hörgögne:
Kérdezed, nos legyen hát előttem nyitva,
Nem ugy volt jó fiam hajdan, a mint van ma.*

Klár Sándor.

Talpaséknál.

— Falusi kép. —

Önök bizonyára ismerik Talpasékat? Ugyan már hogy ne ismernék? A név kérem ne hozza önöket zavarba, mert ha ilyen nevű ismerősök nincsenek is, Talpas urat azért ismerik kedves élete párjával együtt vagy legalább is a hasonmásukat, hiszen itt járnak köztünk a falusi életben; minden lépten nyomon találkozunk velők.

Tessék csak képzelné egy 60 év körüli, megfermett férfiut, aki folyton nagy hangon beszél s az egy évvel fiatalabb embert „öcsémnek“, az egy évvel öregebb embert „bátyámnak“ szólítja és főbüszkeségét abba helyezi, hogy még életében sohasem dolgozott, szóval: ur volt mindég, persze az ő speciális felfogása szerint való „ur“. Ehhez az urhoz már most tessék hozzá venni egy lehetőleg vékony dongájú aszsonyságot, aki a mások ügyeivel mindég anynyira el van foglalva, hogy a maga dolgát elvégezni ideje soha sincs, és aki mióta egyszer a sarokboltos jogászfia „nagyásámnak“

szólította, a cselédjeivel nagyságának hivatja magát. Ezek Talpasék.

Talpaséknál mindég vendég van. Az ő házuk állandó gyűlhelye a falu him- és nőnemű notabilitásainak, hol delutánokon pompásan lehet az időt eltölteni ivással.

Mert Talpaséknál mindég isznak. A férfiak bort, a nők kávé. Azok mellékesen kártyáznak, ezek meg pletykálnak. Így aztán jól telhetik az idő.

A Talpas ur szobájában már 4 órákor együtt van a kártyakompania s a palaczkok kezdenek ürülni. Ez azonban szigorúan megállapított szabályok szerint történik. A Talpas ur „házsabályai“ gondoskodnak arról, hogy az ivás gyönyörében a kompania minden tagja egyformán részesüljön, elég furfangosan megállapítván, hogy ki ki akkor van feljogosítva poharát újra töltetni, mikor az osztás rá kerül. Ebből aztán az következik, hogy nagyon gyakran heves vitaközlés fejlődik ki azon érdekes téma fölött, hogy ki az osztó, — a mi szinte elég jó mulatság.

De mig Talpas ur bora ilyen jó órákat szerez a kompaniának, a Talpasné kávéja is megteszi a hatást a másik szobában összegyűlt hölgyek között. Ott is mulatnak ám, csak hogy a maguk módja szerint.

Együtt van itt a falu valamennyi előkelő hölgye s éppen most indulnak az ebédlőbe, hogy körül üljk a párolgó kávé eszékkel megrakott asztalt.

De hát ez nem megy olyan hamar, mint a hogy le lehet írni. Ahhoz legalább is egy negyed-

állapotot „drágán“ fizették meg. — Az a csinos leány, kit tartása és öltözképe után megbámulnak, az a kedves művelt nő, kivel társalogni oly kellemesnek találják — sok gond, figyelem, költség és fáradozásnak eredménye. . . .

A déli ifju, ki a társaságba kifogástalanul beillik, szinte bizonyosságot tesz megjelenésével arról, hogy ész és kész szív és lélek sokat működött és fáradozott addig, míg ily ifjúvá fejlődhetett.

A „zsoldosok“ (főparancsnoka a legaggodalmasabb ellenség!) a végkielégítést követeli megjelenésével. — A krajcziáros kiadások őt ki nem elégítik — forintokra, arra is többre, sokra van szüksége . . . Irigalmat, könyörületet nem ismer. — Utal a szokásokra. Nézd, — mondja — ez így, amaz amugy háziasította ki gyermekét! — S te örömteljes napjaid megérkeztevel aggodalomteljesen pillantasz a jelenbe, még inkább a homályos jövőbe, honnan mikorra keservesen kivásárolnád a vett kölcsönt, már a másik gyermeked „kísért“ gondjai és bajjaival . . .

Bizony-bizony van tépelődés, lótiás-futás akkor, a midőn őket ellátni kötelesek vagyunk. Ugyanesak vakarjuk gondokkal telt fejünket ott is, a hol tudvalevőleg nem vizket.

Mért ne könnyítenők meg magunknak e mulhatlanul bekövetkező s elkerülhetlen aggodalmainkat akkor, midőn arra mód, alkalom oly kedvező alakban kínálkoznak?

Mért nem előzzük meg ezen „ellenséget“ s miért nem vértessük fel ellene magunkat jó előre, minekelőtte ama nagy áldozatot tőlünk „végrehajtás“ útján egyszerre behajtani magát elhatározná? Miért megyünk kölcsönért „kiházasítás“ esetén, holott azt önmagunk tökélesíthetünk helyben gyermekeink számára, melylyel egyuttal szerencsésüket is némi nemüképen megalapíthatnánk? Miért nem viseljük eme terhet akkor, mikor ifju erőnk tevékenyebbek, házigondjaink kevesebbek és kisebbek jövőnk terheind?

Előrelátás, gondoskodás a magunk s a mieink jövőjéről, mind olyan kötelességek, melyekkel családunk iránt tartozunk.

„Önségely!“ E szóban nagy erény rejlik!

„Társulás!“ Ezekben nagy erő működik! Szülők és gyámok! Gondolkozzatok egy kissé az elmondottak igazsága felett. — A nagy terhet, mely egykor vállaitokat nyomni, a nagy aggodalmat, mely egykor

fejeteiket feszíteni s szíveiteket nyugtalanítani fogná, előzzétek és könnyebbítsétek meg, míg időtök van ahhoz, s a mit egy összegben s forintokban egyszerre alig, azt krajcziárokból s több ízben fizetve, bizonynyal elbírátkok, sőt annak idején könnyebbült lélekkel állanátok meg azon bajok előtt, a mit a magyar ember — igen helyesen — „aggság“nak nevez, mivel e terheted egy részről a magad erőnye, másrésztől a társulás ereje által vidáman viselhetnéd.

Vegyes hírek.

— **A lejtőmérés.** A város kövezési és esatornázási munkálataihoz szükséges lejtőmérést az államépítészeti hivatal által kiküldött kulturmérnök pár nappal ezelőtt teljesen befejezte 3 heti szorgalmas munkálkodás után. Az eszközölt felvételek jelenleg az államépítészeti hivatalban vannak, hol most kifogják dolgozni azokat és ha teljesen készen lesznek vele — körülbelül egy hónap múlva — az államépítészeti hivatal főnöke személyesen jön városunkba, hogy a főbíróval és illetve a képviselőtestülettel megállapítsák a kövezés és esatornázásra vonatkozó végleges tervet és költségvetést.

— **Az előjáróságok.** Köztisztasági és közegészségi szempontból igen elítélendő lakosságunk egy részének azon szokása, hogy a háznál összegyűlt moslékokat az utcákra öntözik és ott dögletes büzt terjesztenek. Igen helyesen eslekedne az előjáróság, ha e visszáis állapot mielőbbi megszüntetése érdekében valamit tenne és szigorú büntetéssel sújtaná mindazokat, kik az utcákat könnyelműen beszennyezik. — Ezzel egyidejűleg felemlítjük azt is, hogy igen számos udvarban nagyon sok a felgyülemlett szemét és némely helyen szintén kiálthatatlan büzt terjesztenek. Ezeket a szemétdombokat sem ártana kihordatni és egyáltalán szigorú utasítást adni az udvarok tisztántartására.

— **Aggyszurt földbirtokos.** Borzasztó eszelekedetről értesíti lapunkat egyik újhelyi tudósítónk. Ugyanis e hó 5-én a reggeli órákban vilámgyorsan terjedt az a hír Újhelyen, hogy Szabó Béla sárospataki földbirtokos kocsisa reggel 5 órakor aggyszurta. A hivatalos távirati értesítés után Barthos József főszolgabíró azonnal átment Sárospatakra. Egyelőre bővebb értesítést a büntény részleteiről nem kaptunk.

— **Sátoralja-Ujhelyi szennyese.** Olvasóink bizonyára emlékeznek még arra, hogy Grünfeld Sámuel sátoralja-ujhelyi városi tanácsos februárban öngyilkosságot követett el és hogy ez öngyilkosság következtében fegyelmi vizsgálatot rendeltek el Hlavathy Elek városi jegyző ellen. Ez a fegyelmi vizsgálat most befejezetlen és most Barthos József főszolgabíró hivatali visszaélés miatt Csakó Imre városi tanácsos és Rákmanyi János adójegyző ellen indított fegyelmi eljárást.

— Tökéletesen igazad van, helyesli a háziasszony; — hiszen láttátok hogy fel voltak pucézolva a batyu-bálban, mint valami grót-kisasszonyok!

— Az ám, pedig hát . . . na de: „ne szólj szám, nem táj fejem!“

Ezeket a mély bölcsességű szavakat a kántorné rejtélyes arezkif-jezéssel mondja el, a mi nagyon alkalmas arra, hogy a háziasszony tudni-vágyát a legfelsőbb fokra esigázza.

— Pedig nem igen van módjukban ez a költekezés ugye?

— Bizony nem! A férjem tudja legjobban . . .

— Nos? — nos? . . .

— Hát csak ugy áll a dolog, hogy már ezer forinttal adósok!

— Borzasztó!

— Rettenetes!

— Na tessék, aztán még ezek hánykolódnak olyan nagyon! szörnyűkádik a háziasszony, — bizony jobb volna, ha összehuznátk magukat . . . ugyan édesem, parancsolj még abból a mézből! még egy kis diót! jaj lelkeim, attól félek, hogy éhen maradtok.

— Dehogy maradtok, tiltakozik a kántorné — már én agyonvettem magamat.

A doktorné ugyan nagyon szívesen ennék még, de minthogy mindég azt hajtja, hogy ő roppant keveset szokott enni, nem hazudtolhatja meg magát, hanem kénytelen mennyre-földre fogadni, hogy, ha még csak egy falatot is ennék: ott ültő-helyében meghalna.

— **Tekepálya megnyitás.** A Barnai-féle vendéglőnél levő tekepálya ünnepélyes megnyitása folyó hó 8-án lesz. A tekepálya megnyitása — a mikor tánc is lesz — igen kellemes mulatságnal ígérkezik, a mennyiben arra a környékből is számosan ígérték meg bejvetelüket.

— **Véres verekedés.** Nagyszabású véres verekedést rendezett e hó 2-án éjjel városunkban egy uradalmi lovász és több iparos legény. Egy lány miatt tütek össze a legények és verték egymást agyafabóba. A harezközben az iparos legények kést rántottak elő és össze-vissza szurkálták a lovászt. A többek között a jobb karját töben majdnem egészen levágták, miért is a súlyosan megsébesített lovász eszméletét elveszítve, összeroskadt. Ilyen sajnálatos állapotban szállították be a helybeli közkórházba, hol azonnal orvosi kezelés alá vették. A tettesek elmenekültek, de másnap reggel már kézrekerítették őket. A vizsgálat erőlyesen folyik.

— **Talbuzgóság.** Lapunk egyik közelebbi számában közöltük egy tolnamegyei laptársunk nyomán, hogy valahol portyázás közben két pénzügyőr megállított két esendőrt és megmotozták őket, hogy vajjon nincsen náluk szüzdohány, mire aztán a esendőrök motozták meg a pénzügyőröket, a kiknél ezek találtak tiltoit dohányt. Ez a közlemény természetesen humorosan, de nem sértően volt megírva, mit igazod az is, hogy a tolnamegyei lap közleménye nem csak a mi lapunkban, hanem ennek nyomán majdnem az összes környékbeli lapokban is megjelent. — Mint most értesülünk, a helybeli esendőrség és pénzügyőrség ez ügyben felterjesztést intéztek minisztereihez, mert sértve érzik magukat és elégtételt kérnek. Mindenestre szép a kötelességteljesítés és önrzeterkedés, de a jelen esetben kár volt a nevezetteknek őket szolgáltatni arra, hogy magukat esetleg nevétségessé tegyék lent és fent egyaránt. Különböben állunk elibe!

— **Baleset.** Sajnálatos baleset érte az elmult héten Bartos Boldizsárné urnot és egyik leányát. Ugyanis sötakoesizást tettek és e közben az egyik uteza végén a kocsit ledült és a benne ülők alá kerültek. Ezáltal szerencsésnek mondható, hogy sár volt és hogy abba estek bele, mert így könnyebb sérülésen kívül egyéb baj nem esett.

— **A fősorozás eredménye.** Városunkban a folyó évi fősorozás mult hó 29-én befejeztetett. Előállított 365 hadköteles, besoroztatott összesen 112.

— **Meghívás.** A helybeli ízr. jótékony nőegylet f. hó 9-én, vasárnap délután 3 órakor a „Csillag“ szálloda 3. számú termében rendes közgyűlést tart, a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitót. 2. A legutóbbi választmányi gyűlésen felvett jvknek felolvasása. 3. A pénztár állapotáról

Igy már jönnek látja a háziasszony engedelmet adni a fölkelésre.

— Ha ugy tetszik!?

Most már igenis így tetszik mindenkinek, s miután háromszor is „egészségére“ kivánták egymásnak az uszonnyát, a haziaszszony vezérlete alatt megtörténik a visszavonulás. Persze az ajtóban a kántorné megint újra kezdí a szabadkozást és erősen fogadja, hogy a világ minden kincséért sem tenné meg azt a csufot, hogy a doktorné előtt lépjen ki. A másik szobában azután megint megéred a beszédárja és a kántorné annyit élezel, hogy Talpasné nem győz hozzá eleget nevetni. Hanem egyszer eszébe jut a doktornénak, hogy már azóta férje hazra is ment a kaszinóból s ő még vaesorát sem adott ki! És erre már a kántorné is ugy gondolkodik, hogy itt az idő hazamenni.

Hiszzen szó sincs róla, az asszonynak már ilyenkor otthon a helye; de azt még sem találja a kántor ur kedves dolognak, hogy éppen akkor kiabálják elő a kráglí asztal mellől, mikor éppen rákerült volna az osztás.

Már pedig vagy akarja vagy nem, a kártyát ott kell hagyni. Még csak az volna szép, hogy a feleségét ilyen sötétben magányosan eressze haza! Ezt Talpasné sem tartaná illendő dolognak.

— Hiszen jól van, jól, dörmög magában a kántor ur, karjába öltve a felesége karját; — csak legalább még egyszer oszthatam volna!

Kun Ágota.

órai rábeszélés szükséges, hogy a kántorné elfogadja a háziasszony jobbán levő helyet. A doktorné meg azért nem akar balféllőni, mert azon a helyen nagyon tele van a eszé, ő pedig kevés kávé szokott inni. Persze, ezt csak ugy mondja.

Na de — hála Talpasné rábeszélő tehetségének — végre mégis csak sikerül leültetni az akadékoskodó asszonyságokat és békességgel lehet folytatni a főnádtt eszmecserét.

— Ugy-ugy kedvesem, folytatja a szót a kántorné, nagyot hörpente a barna nedűből, — az a Kérgesnő azt hiszi . . . hanem kedvesem, ne vedd hitelgésnek, ez a kávé fölséges!

— Hát, tudod lelkeim, nem piacez tej! Két tehenet fejtetek.

— Meg is látszik, szól a doktorné — egy kieszit küllömb, mint aminőt Kérgesnőnél ittunk a mult vasárnap!

— Na már az igaz; inkább a föld alá bujnam szegyenletben, mint hogy olyanall traktáljam vendégeimet! — hiszen lelkeim, nem is kávé volt az, hanem valami ezibere-lé!

Általános derültég jutalmazza a kántorné ezen „élezés“ megjegyzését. A házi-asszony különösen el van ragadtatva.

— Éu nem tudom, hol veszi ez a kántorné azokat a találó kifejezéseket!

— Ért hozzá, jegyzi meg a doktorné kesernyésen mosolygva.

— De hát, kérlek, nincsen-e igazam? kérdi a kántorné — inkább arra volna gondja, mint hogy minden pénzt a lányaira költi!

szóló jelentés és a számvizsgáló bizottság jelentésének felolvasása. 4. Titkár választása. 5. Esetleges indítványok előterjesztése s ezek tárgyalása. — Az egyesület tagjai ez uton is felkértek a megjelenésre. Nagy-Mihály, 1897. május 3. Dr. Glück Samuél, elnök. Vas József, h. titkár.

— **Leányoktatás.** Érdekes eset történt Lasztomér községben. Egy ottani esinos parasztnő, a ki most jött háza a huszárságtól, megtetszett a falu egyik szép leányának és mindinkább szorosabb viszony fejlődött ki közöttük. Miután azonban a szülők sehogy sem akartak beleegyezni abba, hogy a fiatalokból férj és feleség váljék, elhatározták, hogy megszökönek. Meg is szöktek, de csak Füzessérig, a hol éjjel 11 órakor felverték álmából az anyakönyvvezetőt, hogy azonnal adja őket össze, mert sürgős a dolguk. E kérelemnek azonban nem lehetett eleget tenni, miért is a szerelmes pár busan bandukolt vissza Lasztomérba, hol a lány minden habozás nélkül vállotta be apjának, hogy nem lehet ő másnak a felesége, mert a gyümölcs már érik. Erre aztán a szülők siettek Füzessérbe, de nem éjjel, hanem nappal, hogy törvényes módon hozzassák létre az egybekelést, a mi meg is történt már.

— **Katinszky ünnepése Ujhelyen.** Az ujhelyi róm. kath. „Carolineum” felsőbb leánynevelő intézet ft. Katinszky Géza ujhelyi róm. kath. plebános, szentszéki tanácsosnak, mint az intézet igazgatójának üdvözlésére „kegyeletes ünnepélyt” rendezett, melyen az ünnepelt és számos meghívott vendég előtt az intézet növendékei énekkel, zongorajátékkal és szavalattal összeállított műsornak igen sikerült szép előadásával ünnepelték új igazgatójukat. Ebből az alkalomból megemlítjük, hogy az új plebános ünnepies beiktatása július havában fog megtörténni.

— **Halálozás.** (A jelen tudósítás lapunk mult számára későn érkezett és így e héten vagyunk kénytelenek azt kiadni. Szerk.) Füleky László szerencsi kir. járásbíró rövid szenvedés után m. hó 25-én Szerencsen elhunyt. Temetése 27-én ment végre nagy részvét mellett; földi maradványait magában záro koporsó, mely szebbnél szebb koszorúkkal volt borítva, Igaz József ev. ref. lelkész bucsuzatója után a négy lovas gyászhintóra tetetvén, a 10—12 kmnyire fekvő Bodrog-Keresztur községbe szállítottatott a 12 kocsi részvétel rokonai, barátai és tisztelői által kísérvé. B. Keresztur község önkéntes tüzoltó testülete a gyászmenetet a község határára fogadván, a gyászmenetlehez csatlakozva, a gyászkocsi két oldalán égő fáklyákkal kísérte a tetemet utolsó útjára, a temetőbe. — A s. a. ujhelyi kir. törvénzk. jbróság és ügyészség tagjai is résztvettek küldöttségül a gyászszeretartásnál s helyeztek egy díszes koszorút a ravatalra a következő felirattal: „a s. a. ujhelyi kir. bíróságok és ügyészség tagjai tisztelt kártársunknak.” A küldöttség Seyfried József kir. tszéki elnök vezetése alatt következő tagokból állott: Major István, Enődi Béla, Matyasovszky Kálmán, Wieland Lajos és Helber Károly kir. tszéki bírákból, Illacathy József kir. ügyész és Görgey Gyula kir. járásbíróból. Az elhunyt életre a következő: Füleky László szerencsi volt kir. járásbíró született Bodrog-Kereszturban 1833. évi április hó 27-én. Iskoláit Kassán és Budapesten bevégezvén, 1856-ban a es. kir. helytartóság kassai osztályához fogalmazó gyakornokká nevezetett ki. Tíz havi működése után a szerencsi szolgabírói hivatalhoz tolnokká nevezetett ki, 1860-ban pedig a gesztelyi kerületbe szolgabírónak választottat meg, mely minőségben 1871. évi december hó 20-ik napjáig szolgált, a midőn is a kir. járásbíróóságok szervezősekor a szerencsi kir. járásbíróshoz járásbíróvá nevezetvén ki, ebben a minőségben elhunytat szolgált az igazságügy terén, hivatalát lelkiismeretesen és nagy ügybuzgósággal töltvén be. — A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: „Füleky Anna és férje Kilián Bertalan; Füleky Jolán és férje Szénásy György, valamint Kilián Anna, ifj. Szénásy György, Szénásy László és Szénásy Jolánka gy a magok, mint számos rokonai és barátai nevében melyen szomorodott szívvel tudatják szeretett atyjok, apósk, illetve nagytatyjoknak: Füleky László kir. járásbíró urnak életének 64. évében f. hó 25-én történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 27-én délután 2 órakor az evang. ref. egyház szertartásai szerint fogják a szerencsi gyászházából a bodrog-kereszturi családi sírkertben örök nyugalomra tétetni. Aldás lengjen porai felett!”

— **Áttakinzás.** A díszes Török utcán a napokban egy trágyával megrakott szekér elakadt és a mikor látta a kocsis, hogy a szegény állatok sehogy sem akarnak indítani, vadállatias módon kezdte azokat egy járom vasszöggel ütni. Talán, ha épen akkor nem mentek volna arra többen, kik látva a jóságok brutális kínzását és fel nem szólalnak az ellen, még agyon is verte volna őket. Természetesen nagyon sokan nézték a jeles utcai látványt, míg végre sikerült a szekeret a mély

kátyából több embernek kiemelni épen akkor, a mikor azon tanakodtak, hogy vajjon nem volna-e helyes beküldeni az uradalmi irodába vagy hat ökörért, hogy a szekér kivontatása lehetővé tétessék.

— **Állomás bővítés.** A közlekedésügyi miniszter megadta az engedélyt a szerencsi vasúti állomás kibővítésére. A munkálatokhoz pár hét múlva már hozzá is fognak.

— **Tűz.** A csendes Vásárhely község lakói nagy ijedelembe ejtette az a tűzvész, mely a napokban ott pusztított és a melynek két ház lett az áldozata. A tűz ismeretlen okból keletkezett és leginkább azért volt nagy a rémület, mert a szomszédságban levő ref. templom is igen nagy veszélyben forgott. Szerencsére azonban sikerült a tüzet lokalizálni és így a két lakóházon kívül egyéb nem égett el.

— **Új cigarették.** Nemsokára új cigarettéket kaphat majd a trafikokban a dohányfüstnek hódoló légiója. Magyar kertidohányból fogják készíteni, de nem papírból, hanem dohánylevélből csinálják majd a burkokat. Az új cigarettéknek, melyek csaknem oly nagyok és vastagok lesznek, mint a Portorikó, egy krajezár lesz az ára.

— **Új vashid a Bodrogon.** A sárospataki rozzant falid egy vashiddal lesz legközelebb kicserélve. A hidra vonatkozó tervezetek már be is érkeztek az ottani közbirtokossági elnökséghez.

— **100 forint pótlék.** A helybeli állami elemi iskola négy tanítónője, névszerint: Kosziczky Margit, Mihálicsik Teréz, Marosán Ilona és Fírley Vilmosné Humscha Ilona 100—100 frt pótlékban részesültek május hó 1-én.

— **Házvétel.** Mint értesülünk dr. Fuchs Ignác helybeli gyakorló ügyvéd, megvette a dr. Fleischer-féle házat 11.000 forintért.

— **Májusban ne házasodjunk!** „Májusban házasodni annyit megvalni”, mondja egy esch közmondás. S csodálatos, hogy ez a babona a legműveltebb nemzeteknél is el van terjedve, de azért pl. Marseilleben a mult év május havában is volt 94 esküvő. Csakhogy a párok legnagyobb része épen a babonára való tekintetből már április utolsó napján „leházasodott.” — Már Ovidius is óva intette a házasulókat ettől a hónaptól. Plutarch is visszatartotta a fiatal szerelmeseket a májustól. Tassoni olasz költő megírta, hogy azok a nemesek és urak, a kik májusban esküdtek, nemsokára meghaltak. Hogy hol vette magát és hogy miért van ez a babona: természetesen azt senki sem tudja megmagyarázni. Talán azért, mert a május, az április és június (a szerelem és házasság hónapjai) közé esik! Vagy talán onnan származik e babona, mert a természet ekkor éled fel újra, de a fagy éjelenként megöli az újjaszületett vegetációt. Mindenesetre furcsa dolog, hogy a szép május sok ember előtt olyan pénteki hírből áll és még fűsebb, hogy a házasulandók előtt a május híre eschül áll.

— **Gyászjelentést** kaptunk, mely a következőleg hangzik: „Alulírottak fájdalommal és szomorodott szívvel jelentik a forrón szeretett és felejtethetlen férj, atya, nagyatyja, illetve testvér és rokonunk Rosznáky Ágoston Gróf Andrássy Géza uradalmi tisztartójának, élete 54-ik és boldog házassága 26-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ajtatos felvétele után, folyó év május hó 1-én történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 4-én délután 4 órakor fognak a róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise-áldozat pedig folyó hó 5-én reggel 8 órakor fog a helybeli róm. kath. templomban az Ezek Urának bemutatattani. Zemplén-Vásárhely, 1897. évi május hó 2-án. Áldás és béke hamvaira! Rosznáky Ágostonné szül. Werbanesich Ilona, mint neje. Alajos, Izabella, férj. Pékár Gézáné, Mariska, Ilona, Géza, József, mint gyermekei. Rosznáky Etelka, férj. Balogh Samuél, Rosznáky Gyula, mint testvérei. Pékár Géza, mint veje. Béla, Mariska, Ilona, Géza, Sándor, mint unokái.”

— **Országos vásár.** Városunkban f. hó 10-én országos vásár lesz.

— **Színészet.** Tiszay Dezső szintársulata — mint értesülünk — Ujhelyben színelőadások tartására engedélyt nyert és már folyó hó 8-án megkezdli előadásainak sorozatát.

— **„Szerencsétlen” tolvajok.** Mikóházán a görög kath. husvét előestéjén ismeretlen tettesek áttörték Fedor János gazdag molnár háza hátsú szobájának falát s behatolva a szobába, feltörték azt a szekrényt, melyben a molnár készpénzét tartotta. A néhány forintot kívül, melyet a betörők több értékes ruhával együtt elvittek, még 300 frt volt a szekrényben egy katonakönyvben elrejtve. A „szerencsétlen” tolvajok, úgy látszik, nem is sejtették, hogy e könyvecske egy kis vagyont

foglal magában, mert a 300 forintot érintetlenül megtalálták a könyv levelei közt. A betörés gyanúja kóborló ézigányokra irányul, kiket a esendőség nyomoz.

— **Halálozások.** Kükemezei Kükemezey Zsigmond, volt 1848—49-iki honvéd, nyug. kir. telek-könyvvezető április 23-án, 70 éves korában Tokajban elhunyt. — Markovics Herman vinnai földbirtokos április hó 25-én S.-A.-Ujhelyben meghalt. Hulláját családja Vinnára szállíttatta és ott helyezték örök nyugalomra. — Tegnap délután halt meg városunkban Holländer Izrael helybeli lakos hosszús betegség után 72 éves korában.

— **Jubiláló polgármester.** 1872. április 29-én d. e. 11 óra 16 perczkor szólalt meg először az Orbán harang Kassán, jelölül annak, hogy Münster Tivadar, kir. tan. Kassa szab. kir. város polgármesterévé a közönség óhajításából megválasztottat. Münster Tivadar polgármester tehát április 29-én d. e. 11 óra 16 perczkor töltötte be ez állásában teljesített áldásos működésének 25-ik évfordulóját. A gratulációk ez alkalomból nyomban meg is kezdődtek.

CSARNOK.

Május első reggelén.

Eljöttem hozzád ez első májusi reggelen kedves természet, hogy óvj meg bennünket ezutánra a tiszta szeretetben, felnyitván szepőtelen könyved előttünk! . . . Mert hiszen abban benn van minden, mi szép, jó és nemes. Tőled tanulhatunk igaz őszinteséget — a mai sokszínűség, eme nemes ellentét! Hiszen te nem tudok takarni szűzies titkaid, nem tudsz feketét fehérnek mutatni. . . Tőled tanuljuk meg az egyszerűséget szeretni, mert te is egyszerű vagy. Te taníthatsz meg áldozni az önzetlen szeretetnek, melynek nem tervszerű számítás az alapja, hanem a lélekben keresed a szépet, a szívben pedig a jót és nemeset. Tőled tanulhatunk meg mindent, a mi természetes és önzetlen, mert ez van reád vésvé: „Hit remény és szeretet!” Te hirdeted ezt bölcsen, de nem tudják sokan megérteni.

De mi menjünk kedves olvasók mindnyájan a szabadsá s tanuljunk a természet nyitott könyvéből, mely csak jó szíveteket nevelhet. S hogy pedig a valódi boldogságnak alapja csupán a szív jósága lehet — mondanom sem kell.

* * *

Sokat halottam s sokan irtak már az egyszerű természet nagyszerűségéről. Én nem rajzolhatom ezt oly szépen, oly vonzón, de nem is czélom.

Mindazonáltal élvezetem a t. olvasót oda, hol a völgy ölen vídám csermely patakik tova minden hullámival az ábrándozó egy-egy gondolatát ragadva magával, hol a völgy felett, zöldellő gyöngye pázsit ad a fardának nyugalmat, az élmédyő emberi szívnek pedig szárnyat, hogy röppülhesen a képzőlet végtelen égén, avagy elmerüljön a néma szív keservéin . . .

Sűrű fátyol borítja a természetet. A nap igyekszik kibontakozni a homályból, felüti tüzes fejét a látóhatáron, hogy szétéjjje a homályos burkot s levegőre a szemföldét a feltámadó természet szunyadvó szeméiről. — S én ott állok magam . . . egyedül . . . a képzőlet végtelen szabadságának hománban, hol megszűnik minden korlát, melyet az emberi önzés, a számítás alapuló álarcos őszinteség rozsdás bilincseivel lelkünkre erőszakol. S bár nem egy káposz szorít fájón . . . nehezen, de mégis szabad vagyok, mint a természet, mely épp most teszi le fátyoltakaróját.

Körülöttem vig madárkák zengenek, hirdetik boldogságukat. Az illatos szellő — mint anyám esőjje — tapad arczomhoz s lopva mellettem elsihan, mintha tudná hogy most a esendét szeretem.

A távolban lassan burkolódik ki a fátyolból a falu két kis — égfelől emelkedő — tornya, mutatván az utat, mely a boldogság felé vezet. — A körülöttem álló sugártörzsű fáknak már levelei is teljesen kibontakoztak a derengő homályból s piciny leveleiket meg-megbillentvén a gyenge szellő, lassan susognak, mintha mondanák: „Felülről jó a boldogság! „Minden eserje, minden fűszál oly utmutató, mely bennünket — a végezélt tekintve — a boldogság rózsás útjára kalauzolhat. Mert hiszen nem hiába s nem ok nélkül van az megírva hogy: a természet, a hit, a jóság és a bölcsesség kufforrása! Belőle is róla kell leolvasni mindezt; de hogy helyesen is megérthessük azokat, a józan ész mellett még nemesen érző szívre is van szükség. — Igen is szívre és pedig nem olvanra, melyet már régen áruba bocsajtottak s mely még csak azért van a kebelben, hogy álarczot kőthessenek reá és hogy a nemes őszinteség leple alatt parázkézzel egésze össze a közeledő tudatlant! . . . Nem ily szív, de igen is olyan kell annak megértéséhez, melynek tude életéről a hamvas gyöngéd fátyol még nem tuda letérölni a köznapiasság, az érdek és a — tulságosan rafinált — szellem!

Mert merre tünt el a morális gondolkozás szilárd alapját képező nemes idealizmus most midőn az édes anya végső óráit a fiu képes számlálgatni s az meg fájdalom nélkül tud elmenni a hant mellett, mely kedveseit takarja? ... Ma sok szülő keresi az alkalmat, hogy gyermekétől megszabadulhasson s kiélt, megrozsdásodott szívével pénzen óhajt gyermekének nem is életet — de boldogságot szerezni!

Ma már az ifjúság is le tudja vetközni azt, mikorát jellemzi, lelket ápolja s egész valóját nemesíti. — Leveti — a feltétlenül nagybecsű — háziaság mellett a szeretet természetes palástját s a sok közül egyet sem tud igazán szeretni!

Ez a szülők büne, ez az ifjúság megromlásának mérges kigyója, ez a gyermeki önzetlen szeretet temetője és az őszinte szerelem haldoklása! ...

És ez a mostani önzés, haszonlesés és érdek korában természetes következmény. Mert ma már az őszinte kebelnek tiszta szeretete — a már annyira elnevelt — ifjúság körében talán ismeretlen is?! Mert hiszen ma már a legtöbb esetben nem a szív választ szívet, hanem a pénz erszényt; feledtetvén a természetes jósgától nemesen érző kebelnek tiszta szeretete! ... Ha találkozik is néhány önzetlen kebel, azt a keserű csalódás fogja felébreszteni eszményi álmaiból, hogy sirassa őszinte érzelmeit s tegye ravatalra szívét s vele ... mindenét! ...

Igy fog azután haladni a szeretet és szerelem azon golgotta felé, mely majdnem sirját fogja képezni az emberek családi boldogságának s a nemzetek erkölcsi alapjának!! Igen, így: mert ma érdek és érdek minden! ...

Most pedig — ezernyi gondolatok szakadatlan sora között — térek vissza a két kis torony felé s önkénytelenül is eszembe jut Vörösmarty „Mereghöz” ezimű jeles költeménye, melyben szintén írva van:

„Nézd a világot: annyi milliója,
S közöttük valódi boldog oly kevés!”
Én megértem ezt s mielőtt kinyitnám árva szobám nyikorgós ajtaját, akarva nem akarva, egy nehéz sóhaj száll lélkemből föl s mintha haldokló reményem siratná, fájón röpven el ... messze ... messze! ...

Felelős szerkesztő:

G Á L V I L M O S.

Kiadó-tulajdonos:

L A N D E S M A N B.

Nyílt-tér.

(Ezen rovat alatt közöltétek nem vállal felelősséget a szerk.)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Mint a betegséglelyző pénztár orvosa kötelességemnek tartom, felvilágosítás végett a Markovics ur nyilatkozatára Seveányi Dioniziuszt illetőleg a következőket megjegyezni:

A pénztár alapszabályai szerint csak azon betegek kapnak tápdíjat, a kik egy huzamban 4 napig munkaképtelenek. Mivel azont a fentemlített csak időközönként 1—1 napra volt munkaképtelen, tápdíjra nem tarthatott igényt; annál kevésbbé pedig, mert mint az uradalmi kimutatásból is kintünk 1896. június hóban, mikor beteg volt, épen annyit keresett, mint májusban teljesen egészséges állapotban.

Azonban tekintettel arra, hogy az illető, habár keresett, mégis betegeskedett, *ajánlékékpen hosszas kérelmei folytán* egy csekély összeget ki- eszközöltem számára, de nem azért, minthogy ha a pénztár igazgatósága, az ellene emelt vádak folytán hibát akart volna jóvá tenni.

Nagy-Mihály, 1897. május hó 2.

Tisztelettel:

Dr. Glück Samu.

Kaptárak, keretléczek és más a méhészethez szükséges eszközök és kellékek kaphatók

Horváthy Gyula

műméhészetében

Zemplén-Szinnán.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

121. sz.

1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közírré teszi, hogy a kassai kir. törvényszék 1522 számú végzése által **Dr. Kállai József** ügyvéd által képviselt kassai hitelbank javára **Szeghy Elemér** ellen 400 frt tőke, ennek 1896. évi aug. hó 10. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 46 frt 97 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 826 forintra becsült vegyes háziutorok és különféle vadászfegyverekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 1881/1897. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperes izbugyai lakásán leendő eszközlésére **1897. évi május hó 18. napjának délelőtti 10 óra**ja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek a becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárvezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Mihályon, 1897. évi május hó 2. napján.

Gál Vilmos,

kir. bírósági végrehajtó.

123 szám.

1897. végr.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezenel közírré teszi, hogy a s.-a.-új helyi kir. törvényszék 13936/96 számú végzése által **Dr. Kállai József** ügyvéd által képviselt **Ilercz Kálmán** fia javára **Szeghy Elemér** ellen 200 frt tőke, ennek 1896. évi jan. hó 21. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 45 frt 22 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 326 forintra becsült vegyes házi butorok és különféle vadászfegyverekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1783/1897. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis alperes izbugyai lakásán leendő eszközlésére **1897. évi május hó 22-ik napjának délelőtti 10 óra**ja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az árvezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N.-Mihályon, 1897. évi május hó 4-ik napján.

Gál Vilmos,

kir. bírósági végrehajtó.

169. sz.

1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közírré teszi, hogy a s.-a.-új helyi kir. törvényszék 3926 számú végzése által **Dr. Kállai József** ügyvéd által képviselt **Edelstein Henrik** javára **Hirsch Izrael** ellen 600 frt tőke, ennek 1896. évi decz. hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 47 frt 52 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 548 frt 40 krra becsült vegyes háziutorok, áruladák és különféle rőfősárukból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 2589/1897. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a butorok alperes lakásán, a rőfősáruk pedig Löwy Bernát fűtőcai házában leendő eszközlésére **1897. év május hó 14-ik napjának délután 2 óra**ja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárvezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Mihályon, 1897. évi május hó 5. napján.

Gál Vilmos,

kir. bír. végrehajtó.

REICH ADOLF

férfi-ruha készítő

Nagy-Mihályon, fűtőca

ajánlja nagy raktárát a legújabb divatu

FÉRFI-RUHA

SZÖVETEKBEN.

Legolesőbb öltönyöket

■ saját nagy választéku valódi angol ■

gyapjuszövetekből

készít a legújabb divat után.

— ■ — Mossatok a hirneves „LESSIVE PHENIX“

!!! francia mosószerrel !!!

PICOT J. párisi szabadalma.

Kezesség chlormentességért.

Egyedélarusítás Nagy-Mihály és vidéke részére

M A R M O R S T E I N J E N Ö

fűszerkereskedésében.

1

!! Meglepő ujdonság !!

Uj módszer szerinti nagyítása mindennemű és nagyságu arczképek igen olcsó árak mellett.

Monochrome-, Olaj-, Aquarell- és Opal-arczképek.

A képek tapasztalt művészek által készítve, meg nem halványodnak, s a hasonlóság minden tekintetben tökéletes.

Az általunk követett módszer következtében képesek vagyunk egy csoportképből egy alakot kivenni, vagy több egyes képből csoportképet állítani össze anélkül, hogy elkészítése nagyobb ár mellett eszközöltetnék.

➡ Nagyítunk Lithographiát, Zincographiát, Fametszetet, Rajzokat stb. ➡

== Egy kép elkészítése 19 napig tart. ==

Bővebb felvilágosítást nyújt **J. Fritz & Co.** m/m Frankfurti cég helyett

LANDESMAN B. könyv- és papirkereskedése NAGY-MIHÁLY.

— Mintakép ugyanott megtekinthető. —